

NATUURBESCHERMING IN NOORDWIJK

Sprekend over natuurbescherming in Noordwijk is er bijna niet aan te ontkomen ook iets over dit onderwerp in wijder verband te zeggen, bijvoorbeeld over de stand van zaken in Nederland.

Aan de pogingen de natuur te beschermen, af te schutten voor aanslagen en bedreigingen, zitten verschillende kanten. Om maar iets te noemen een politieke en een economische kant.

De besluiten over bestemming van grond, tegengaan van milieuverontreiniging e.d. zijn per slot politieke besluiten, op een democratische (althans zo hoort het) wijze genomen in het parlement of lagere organen.

Je zou kunnen zeggen dat er langzamerhand in de politiek wat aandacht is gekomen voor natuurbescherming. Landelijke verenigingen op dit gebied hameren gelukkig niet te vergeefs al jaren op dit aanbeeld. In dit verband is het te betreuren, dat staatssecretaris Meijer niet meer op C.R.M. is teruggekeerd. Hij heeft in de afgelopen vier jaar veel voor natuurbehoud gedaan.

Ook de economie heeft met ons onderwerp te maken. De teruglopende bedrijvigheid betekent aan de ene kant minder wegen, minder fabrieken enz., maar aan de andere kant ook minder geld dat aan natuurbescherming kan worden besteed. Organisaties als de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten en de Stichting Het Zuid-Hollands Landschap hebben steeds meer moeite de onderhoudskosten aan hun terreinen te bekostigen, om van nieuwe aankopen maar te zwijgen.

Maar genoeg hierover en terug naar de plaatselijke situatie. Speelt de economie hier mogelijk een mindere rol, de politiek spreekt zeker een woordje mee.

Nog steeds ligt de uiteindelijke bestemming van Offem niet vast. Nog steeds zijn er plannen die natuurlijke stukken van Noordwijk bedreigen. Ik denk daarbij b.v. aan de mogelijke doortrekking van de la Bassecour Caanstraat en het verbreden van de Prins Hendrikweg.

In de afgelopen raadsvergadering kwam het voorstel ter tafel om een bezoekerscentrum te bouwen in de Noordduinen. Op zich een goede zaak. Als vereniging hebben wij ons altijd sterk gemaakt voor een goede voorlichting op natuurgebied. Of we echter op de goede weg zijn met een dergelijk groot gebouw op een dergelijk kwetsbare plaats betwijfelen wij sterk. Ook een groot deel van de gemeenteraad bleek gelukkig deze twijfels te hebben.

Om toch nog even op de economische kant terug te komen: Een dezer dagen hebben we in Het Leidsch Dagblad kunnen lezen, dat een gedeelte van Leeuwenhorst aan een particulier is verkocht. Een gemiste kans voor de georganiseerde natuurbescherming en een zorgelijke ontwikkeling als wij denken aan de rest van het landgoed.

Onze secretaris zal zeker iets in deze Strandloper schrijven over datgene wat 1977 voor onze vereniging heeft gebracht. Als ik nu wat mag vooruitblikken op 1978 zal zeker gezegd mogen worden, dat er veel werk te wachten staat. Ik denk daarbij b.v. aan onze heemparkplannen welke veel aandacht en tijd zullen vragen. Nemen we daarnaast het werk aan de Flora van Noordwijk, die zich langzamerhand in een eindstadium bevindt en de vele "normale" werkzaamheden die gewoon doorgaan, dan valt te begrijpen, dat er nog wel wat werk aan de winkel is.

In dit blad zult u ook iets kunnen lezen over de I.V.N.-werkgroep die is gevormd en die nauw met onze vereniging zal samenwerken. Ook deze groep heeft verschillende activiteiten op het programma staan, vooral op het gebied van de voorlichting. Ondermeer zal worden gestart met scholenwerk in Noordwijk en omliggende gemeenten.

Het is verheugend dat deze I.V.N.-groep voor een groot deel wordt gevormd door mensen buiten de werkende kern van onze vereniging. Op deze wijze wordt het grondvlak van de natuurbescherming in Noordwijk belangrijk verbreed.

W.Baalbergen
